

УДК 141(477):17.023.34

ЕТИКО-ФІЛОСОФСЬКИЙ ВИМІР КОНКОРДИЗМУ У ФІЛОСОФІЇ В. ВИННИЧЕНКА

Студ. Д.В. Куровська, гр. БДр5-16

Науковий керівник доц. Р.В. Множинська

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою цієї дослідної роботи є аналіз світоглядної позиції В. Винниченка через призму етики і філософії; самостійне вивчення частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення та практичне застосування знань з курсу філософії, політології та соціології, розвиток навичок самостійної роботи.

Завдання: висвітлити основні ідеї етико-філософської праці В. Винниченка; дослідити основну проблематику — досягнення щастя через єднання людини з природою та суспільством; теоретична інтерпретація філософської спадщини.

Об'єктом дослідження є світоглядна концепція щастя В. Винниченка, проаналізована з етико-філософського боку.

Методи та засоби дослідження. У роботі були використані такі методи: спостереження, аналіз, синтез, порівняння, які дали змогу дослідити філософські ідеї В. Винниченка, проаналізувати спадщину мислителя.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Дослідження творчості В. Винниченка з етико-філософської точки зору розпочав Г. Костюк у кінці 1940-х років. Але нещодавно ідея філософії конкордизму, засадою якої є "усуспільнення" людиною самої себе, погодженість її із собою, іншими людьми, з природою набула подальшого розвитку.

Результати дослідження. Володимир Винниченко - український письменник, публіцист, політичний і державний діяч, автор етико-філософської теорії конкордизму. Як філософ і мудрець він вважав, що людина з незапам'ятних часів через гріхопадіння порушила властиву їй в нормальному (щасливому) стані рівновагу й "погодження сил" та впала в дискордію (розлад сил), а відтак в агресієфільство. Коли йому відкрилася картина страшної дисгармонії світу, недосконалість людей, суперечливе суспільство, В. Винниченко створив ідею конкордизму. Засадою її є "усуспільнення" людиною самої себе, погодженість її із собою, іншими людьми, з природою.

«Конкордизмом ми називаємо систему лікування та реорганізації сил сучасного людського організму, сил як фізичних, так і психічних, систему базовану на рівновазі та погодженні тих сил».

Гармонія біологічного і духовного є основою концепції конкордизму. Хвороби та нещастя є результатом дисгармонії — відсутності рівноваги та гармонії. А дискордизм — це духовний дисбаланс сучасного людства. В. Винниченко приходить до висновку, що все в людині повинно бути узгоджене: «Розлад цих сил між собою всередині нас, або з силами, що поза нами, неодмінно дає те, що ми звемо нещастям».

Увага В. Винниченка до моральних цінностей людини, зокрема до проблем особистого щастя, була викликана умовами його доби: революціями, війнами, соціальними змінами. Будучи також і політичним діячем, він прагнув поєднати мораль, свою громадянську позицію та бачення ідеального державного ладу. Але, незважаючи на це, В. Винниченко був переконаний, що шлях до щастя кожна людина повинна знайти сама, уникаючи при цьому насильства. Лише внутрішні зміни, саморозвиток та вдосконалення допоможуть людині відшукати справжнє щастя. Але самого

індивідуального розвитку недостатньо, потрібні соціальні, економічні та політичні зміни в суспільстві та його свідомості.

Філософ стверджував, що щасливе життя можливе лише тоді, коли воно є гармонійним. Злагода з природою — це найперше, чого повинен досягти кожен. Бо людина не є володарем природи, а лише її частиною.

Також В. Винниченко стверджував, що єдність внутрішнього світу допоможе знайти щастя. В одному із 13 правил мислитель говорить: «Будь чесним з собою, себто виводь на поверхню свідомості кожену підсвідому думку твою, кожне приховане почуття, не старайся з легкодухості, чи з надмірного егоїзму, чи страху загубити свої звички та втіхи лукавити з собою, не бійся бути правдивим і сміливим сам перед собою». Та чи чесність з собою означає узгодження і задоволення всіх своїх потреб? Коли роблячи щось проти закону та моралі, людина не відчуватиме мук совісті, бо визначила свою межу поза ними? З цього правила випливає, що людина може узгодити не добродійні, далекі від елементарної порядності речі. Тож ця позиція В. Винниченка викликає багато сумнівів.

Концепція конкордизму є програмою гармонізації суспільства. Вона містить поради та правила, які, на думку В. Винниченка, допоможуть відшукати щастя. Мислитель вірив, що в людині та суспільстві в цілому перемаже добро, правда та щастя.

Висновки. Отже, приступаючи до вивчення філософської спадщини будь-якого філософа, необхідно пам'ятати, що вона являє собою не просто зібрання істин, які можна представити у легкій для запам'ятовування формі, а це є динамічним світом понять, ідей і концепцій, проблем, питань і сумнівів.

Ключові слова: конкордизм, дизкордизм, щастя, мораль, гармонія.

УДК - 101.1

ФІЛОСОФІЯ ЯК СПОСІБ ЖИТТЯ

Студ. Я.В. Івлєв, гр. БІТ1-16

Науковий керівник доц. А.В. Сакун

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета дослідження. Метою дослідження є аналіз особливостей філософського способу життя й образу мислення.

Завдання дослідження:

- розглянути особливості філософського підходу до дійсності;
- визначити культурний сенс філософських цінностей та формування людської особистості.

Об'єкт дослідження. Філософія як спосіб життя.

Предмет дослідження. Людина та умови її існування, місце людини у світі.

Методи та засоби дослідження. Методологічною основою дослідження є філософські та загальнонаукові методи і принципи об'єктивності, системності, історизму.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Доведено, що філософія як спосіб життя змінює сенс людського життя, цінності, орієнтири, вимагає зміни світогляду.